

Αθηνόγραμμα 6-12-2007

Τίτλος: **ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ**

Από τη μία η κοσμική Ελάτη και από την άλλη η παρθένα περιοχή του Ασπροπόταμου. Η Έλλη Μπουμπουρή ακροβατεί ανάμεσά τους σε ένα great drive φουλ του πράσινου.

Μπαράκια και mountain resorts τη μια βραδιά, κοκορέτσι στη λαδοκόλλα και river hotels την άλλη. Ένα on the road στην Πίνδο που τα έχει όλα. Πέρα όμως και πάνω απ' όλα διατρέχει μια από τις ομορφότερες (χωρίς υπερβολή) περιοχές της Ελλάδας. Οκτώ βουνά, δεκάδες μικρά χωριά, σπάνια δάση και ένα ποτάμι-θρύλος, ο Αχελώος, που ξεκινάει την πορεία του από εδώ. Βρισκόμαστε στην καρδιά της Πίνδου, στο σημείο όπου η Θεσσαλία συναντάει την Ήπειρο. Το ένα κομμάτι του οδοιπορικού, αυτό που περιλαμβάνει την αναπτυσσόμενη τουριστική περιοχή του Κόζιακα (Ελάτη-Περτούλι), μάλλον το γνωρίζετε οι περισσότεροι. Το δεύτερο όμως κομμάτι, αυτό που διεισδύει στην κοιλάδα του Ασπροπόταμου, μπήκε στον τουριστικό χάρτη πριν από λίγα χρόνια, όταν άνοιξε και το πρώτο ξενοδοχείο, ο «Πύργος Μαντάνια», ακριβώς πάνω στην κοίτη του ποταμού. Σ' αυτό τον τόπο, η φύση έχει μεγαλοουργήσει. Σπάνια δάση οξιές και ελάτης, πεύκου και βελανιδιάς μπλέκουν αρμονικά με πλατάνια, σφεντάμια, ιπιές και σκληθρα, δημιουργώντας χρώματα και αρώματα που σε καθηλώνουν. Εδώ βρίσκουν καταφύγιο ελάφια, ζαρκάδια, αγριόγιδα, λύκοι, αγριογούρουνα, αρκούδες. Οι επιβλητικές βουνοκορφές που ορίζουν την κοιλάδα στέλνουν όλες τα νερά τους στην κοίτη του Αχελώου, που ξεκινά από εδώ πάνω, ως Ασπροπόταμος, το ταξίδι του ως το Ιόνιο Πέλαγος. Μύθοι και θρύλοι πολλοί γύρω από τη γέννησή του δηλώνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι οι άνθρωποι σε όλες τις στιγμές της Ιστορίας έμεναν άφωνοι μπροστά στην τόση ομορφιά του τοπίου και προσπαθώντας να την εξηγήσουν κατέληγαν σε ιστορίες για νεράιδες και θεούς. Ο κίνδυνος να πέσουμε κι εμείς σε ρηχούς λυρισμούς και μεγαλοστομίες είναι μεγάλος. Θα προσπαθήσουμε όμως να τον αποφύγουμε, δίνοντάς σας μόνο εκείνες τις πληροφορίες που θα κάνουν το ταξίδι σας καλύτερο. Γιατί η επαφή με τη φύση είναι προσωπική υπόθεση. Ένα μόνο συναίσθημα φαντάζομαι ότι θα μοιραστούμε όλοι. τη θλίψη για τα καμένα δάση που άφησε πίσω του το καλοκαίρι του 2007. Εδώ επάνω (μέσα στην απόλυτη κυριαρχία του πράσινου) η απώλεια μεγιστοποιείται και η σύγκριση εξοντώνει.

Χρώμα και ατμόσφαιρα στον «Πύργο Μαντάνια».

Αφήνοντας πίσω μας την τουριστική περιοχή του Κόζιακα, μπαίνουμε σε πιο παρθένα μονοπάτια, όπου πρωταγωνιστεί η φύση. Δάση ατέλειωτα, βουνά που προβάλλουν πότε φιλικά και πότε άγρια. Χαράδρες και φαράγγια που δεν μπορείς να προσεγγίσεις με το αυτοκίνητο. Εκκλησιές πολλές και θαυμάσιες, δείγμα της πάλας ποτέ δύναμης των χωριών. Σκύβεις στα νερά ενός παραπόταμου και μεθάς από τους ήχους των πουλιών - αν είσαι τυχερός θα δεις και πέστροφες να στα κρύα νερά. Ευτυχώς, κάποιοι ρομαντικοί αποφάσισαν να επενδύσουν με ρίσκο εδώ πάνω, βάζοντας στην ταξιδιωτική μας ατζέντα τα χωριά του Ασπροπόταμου. Ο «Πύργος Μαντάνια» του Λάμπρου Παπαγεωργίου ήταν το πρώτο ξενοδοχείο αξιώσεων που άνοιξε στον Ασπροπόταμο. Δίπλα στο χωριό Καλλιρρόη, στη θέση Τρία Ποτάμια, μέσα σε δάσος από πλατάνια, οξιές και ιπιές και με τα έλατα ν' αρχίζουν λίγο πιο πάνω, μοιάζει σαν φρουρίο ιπποτών στη μέση του πουθενά. Η πέτρα κυριαρχεί και η μοναστηριακή του αρχιτεκτονική εντυπωσιάζει. Η φεινή μάλιστα επέκταση με την εξωτερική πισίνα και το μπαρ σε σιλι κάστρου στους κήπους έδωσε στο ξενοδοχείο περισσότερη ζωή και το καλοκαίρι. Ο Λάμπρος είναι ο καλύτερος ξεναγός μας στην περιοχή, όσο κι αν μου θύμωσε που δεν κατάφερε να τον ακολουθήσω στις πραγματικές πηγές του Ασπροπόταμου, στη Δρακόλιμνη Βερλίκας στο όρος Περιστερί. Υπόσχομαι να το κάνω μια άλλη φορά γιατί, όπως μου είπε κι ο ίδιος, η καλύτερη εποχή για να επισκεφτεί κανείς το σημείο που αναβλύζει ο Αχελώος είναι η άνοιξη, όταν οι μαϊανδροί των πηγών δημιουργούν ένα εκπληκτικό τοπίο. Μας ξενάγησε στα διπλανά χωριά, μας σύστησε τοπικούς παραγωγούς, μας μίλησε για την περιοχή, μας διηγήθηκε ιστορίες και θρύλους, μας χάρισε τσάι από τα γύρω βουνά και τραχανά (τον δοκιμάσαμε στο πρωινό) και μας υποσχέθηκε ψάρεμα πέστροφας, κανό και καγιάκ την άνοιξη, όταν ο ποταμός έχει περισσότερο νερό. Με βάση τον «Πύργο Μαντάνια» απολαύσαμε το ωραιότερο ίσως κομμάτι της διαδρομής από την Καλλιρρόη ως το Χαλίκι, το τελευταίο χωριό πριν μπει στην Ήπειρο (το Μέτσοβο απέχει μία ώρα από εδώ σε βατό χωματόδρομο). Οδηγήστε χαλαρά και απολαύστε κάθε σπιθαμή ενός υπέροχου ήρεμου τοπίου. Highlight στη διαδρομή η Μονή Παναγίας Γαλακτοτροφούσας στην Ανθούσα. Σταματήστε και φωτογραφήστε ό,τι σας αρέσει, χαρείτε τα σημεία όπου το ποτάμι δημιουργεί φυσικές λίμνες και -γιατί όχι;- οργανώστε ένα πικ νικ στην όχθη του. Διαφορετικά, βάλτε πλώρη για το Χαλίκι, ένα αυθεντικό βλαχοχώρι, και αναζητήστε τον Χρήστο Ζαχαρή που από δημοσιογράφος σε εφημερίδες και περιοδικά της Αθήνας βρέθηκε στο χωριό του και ονειρεύεται γι' αυτό ένα διαφορετικό μέλλον από αυτό της απομόνωσης. Αν και το χωριό σχεδόν ερημώνει το χειμώνα, ο ίδιος μένει εδώ φυλώντας... Θερμοπύλες. Στο εντυπωσιακό χειροποίητο στέκι του θα βρείτε ένα φίλο αλλά και έναν ικανότατο ξεναγό. Στη μικρή αυλή με τα λουλούδια απολαύσαμε τσίπουρο με δικούς του μεξέδες αλλά και ντόπιες συνταγές της μάνας του, ενώ από την πλατεία με τα πλατάνια οι μυρωδιές της τσίγκας από τις σούβλες έφτιαχναν το κατάλληλο κυριακάτικο σκηνικό. Αράξαμε μέσα στην απόλυτη γαλήνη της φύσης, διαγράφοντας από το μυαλό μας τη λέξη επιστροφή. Για πόσο όμως; **Με την**

υπόσχεση πως θα ξανάρθουμε, αποχαιρετήσαμε τον Ασπροπόταμο - ευτυχώς η διαδρομή μέχρι τα Μετέωρα είναι τόσο ενδιαφέρουσα και όμορφη που επιτρέπει μια μικρή έστω παράταση του ονείρου.

ΠΟΥ ΘΑ ΦΑΤΕ

Άγρια μανιτάρια (όταν υπάρχουν), ντόπια κρέατα και κάποια μαγειρευτά στο εστιατόριο του ξενοδοχείου Πύργος Μαντάντια, της ώρας στις ταβέρνες των γύρω χωριών και στο La Verliga του Χρήστου Ζαχαρή στο Χαλίκι (24320/87274, αν τηλεφωνήσετε πριν πάτε θα φάτε καλύτερα).

ΤΙ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ

Στο Χαλίκι βρήκαμε τον κτηνοτρόφο Δημήτρη Ζαχαρή, που παράγει τυριά και κρέας (24910/24304, 6977576444). Στην Αγία Παρασκευή αγοράσαμε κεφαλογραβιέρα, κασέρι, γαλοτύρι και φέτα από τον παραγωγό Βαγγέλη Πλατή (24320/96433, 24910/23990).

Έλλη Μπουμπουρή
eboubouri@athinorama.gr